

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Αρ. Φύλλου 1528

27 Ιουλίου 2009

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αντικατάσταση του Παραρτήματος του άρθρου 69 «Ειδικά κριτήρια καθαρότητας για τα γλυκαντικά που χρησιμοποιούνται στα τρόφιμα» του Κ.Τ.Π. σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 2008/60/ΕΚ Οδηγία. 1

από την παράγραφο 6 του άρθρου 11 του ν. 2343/1995, (Φ.Ε.Κ. 211/Α/11.10.1995).

3) Το άρθρο 4 του διατάγματος της 31ης Οκτωβρίου 1929 «Περί κανονισμού της λειτουργίας και των εργασιών του Ανωτάτου Χημικού Συμβουλίου» (Φ.Ε.Κ. 391/Α/1929).

4) Τα π.δ. 284/1988 και 543/1989 «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών» (Φ.Ε.Κ. 128 και 165/Α/1988 και 229/Α/1989).

5) Την υπ' αριθμ. 1078204/927/0006 Α/6.8.1992 απόφαση των Υπουργών Προεδρίας και Οικονομικών «Περιορισμός Συλλογικών Οργάνων του Υπουργείου Οικονομικών» (Φ.Ε.Κ. 517/Β/1992).

6) Την υπ' αριθμ. 1666/ΔΙΟΕ 89/13.1.2009 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών «Καθορισμός αρμοδιοτήτων των Υφυπουργών Οικονομίας και Οικονομικών» (Φ.Ε.Κ. 40/Β/16.1.2009).

7) Τις διατάξεις του άρθρου 90 του «Κώδικα Νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα κυβερνητικά όργανα» που τέθηκε σε ισχύ με το άρθρο πρώτο του π.δ. 63/2005 (Φ.Ε.Κ. 98/Α/2005) και το γεγονός ότι από τις διατάξεις της παρούσας δεν προκύπτει δαπάνη εις βάρος του κρατικού προϋπολογισμού, αποφασίζουμε:

Εγκρίνουμε την υπ' αριθμ. 256/2009 απόφαση του Ανωτάτου Χημικού Συμβουλίου η οποία ελήφθη κατά τη συνεδρία της 25.5.2009 και η οποία έχει ως εξής:

ΓΕΝΙΚΟ ΧΙΜΕΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΑΝΩΤΑΤΟ ΧΗΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Εγκρίνουμε την αντικατάσταση του Παραρτήματος του άρθρου 69 «Ειδικά κριτήρια καθαρότητας για τα γλυκαντικά που χρησιμοποιούνται στα τρόφιμα» του Κ.Τ.Π. σύμφωνα με την Οδηγία 2008/60/ΕΚ ως ακολούθως:

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθμ. 256

(1)

Αντικατάσταση του Παραρτήματος του άρθρου 69 «Ειδικά κριτήρια καθαρότητας για τα γλυκαντικά που χρησιμοποιούνται στα τρόφιμα» του Κ.Τ.Π. σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 2008/60/ΕΚ Οδηγία.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1) Το υπ' αριθμ. οικ. 1161/18.5.2009 έγγραφο της Διεύθυνσης Τροφίμων του Γενικού Χημείου του Κράτους.

2) Το εδάφιο δ της παρ. 8 του άρθρου 6 του ν. 4328/1929 (Φ.Ε.Κ. 272/Α/1929) «Περί συστάσεως Γενικού Χημείου του Κράτους», όπως αντικαταστάθηκε

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

E 420 (i) ΣΟΡΒΙΤΟΛΗ**Συνώνυμα**

D-γλυκικόλη, D-σορβιτόλη

Ορισμός

Χημική ονομασία

D-γλυκικόλη

Einescs

200-061-5

Χημικός τύπος

 $C_6H_{14}O_6$

Σχετικό μοριακό βάρος

182,17

Δοκιμασία

Ελάχιστη περιεκτικότητα σε ολικές γλυκικές 97% και σε D-σορβιτόλη 91% επί ξηρού βάρους.

Οι γλυκικές είναι ενώσεις με συντακτικό τύπο $CH_2OH-(CHOH)_n-CH_2OH$ όπου «n» θετικός ακέραιος.**Περιγραφή**

Λευκή υγροσκοπική σκόνη, κρυσταλλική σκόνη, νιφάδες ή κόκκοι με γλυκιά γεύση.

Αναγνώριση

Α. Διαλυτότητα

Ευδιάλυτη στο νερό, ελαφρώς διαλυτή σε αιθανόλη.

Β. Περιοχή τήξεως

88°C-102°C

Γ. Μονοβενζυλιδενο-παράγωγο της σορβιτόλης

Σε 5 g του δείγματος προστίθενται 7 ml μεθανόλης, 1 ml βενζαλδεύδης και 1 ml υδροχλωρικού οξέος. Αναμειγνύονται και αναταράσσονται σε μηχανικό αναδευτήρα μέχρι να εμφανιστούν κρύσταλλοι. Ακολουθεί διήθηση με τη βοήθεια αναρρόφησης και οι κρύσταλλοι διαλύονται σε 20 ml ζέοντος ύδατος που περιέχει 1 g όξινου ανθρακικού νατρίου, ακολουθεί διήθηση ενώ ακόμη είναι ζεστό, το διήθημα ψύχεται, διηθείται με αναρρόφηση, πλένεται με 5 ml μείγματος μεθανόλης και νερού (1:2) και ξηραίνεται στον αέρα. Οι λαμβανόμενοι κρύσταλλοι τήκονται μεταξύ 173°C και 179°C.

Καθαρότητα

Περιεκτικότητα σε νερό

Το ανώτερο 1% (μέθοδος Karl Fischer)

Θεική τέφρα

Το ανώτερο 0,1% επί ξηρού βάρους

Ανάγοντα σάκχαρα

Το ανώτερο 0,3% εκφρασμένα σε γλυκόζη επί ξηρού βάρους

Ολικά σάκχαρα

Το ανώτερο 1% εκφρασμένα σε γλυκόζη επί ξηρού βάρους

Χλωριούχα

Το ανώτερο 50 mg/kg επί ξηρού βάρους

Θειικά

Το ανώτερο 100 mg/kg επί ξηρού βάρους

Νικέλιο

Το ανώτερο 2 mg/kg επί ξηρού βάρους

Αρσενικό

Το ανώτερο 3 mg/kg επί ξηρού βάρους

Μόλυβδος

Το ανώτερο 1 mg/kg επί ξηρού βάρους

Βαρέα μέταλλα

Το ανώτερο 10 mg/kg εκφρασμένα σε Pb επί ξηρού βάρους

E 420 (ii) - ΣΙΡΟΠΙ ΣΟΡΒΙΤΟΛΗΣ**Συνώνυμα**

Σιρόπι D-γλυκικόλης

Ορισμός

Χημική ονομασία

Σιρόπι σορβιτόλης που παρασκευάζεται με υδρογόνωση σιροπίου γλυκόζης και αποτελείται από D-σορβιτόλη, D-μαννιτόλη και υδρογονωμένους σακχαρίτες.

Το μέρος τους προϊόντος που δεν είναι D-σορβιτόλη, αποτελείται κυρίως από υδρογονωμένους ολιγοσακχαρίτες που σχηματίζονται με την υδρογόνωση του σιροπίου γλυκόζης που χρησιμοποιείται ως πρώτη ύλη (περίπτωση στην οποία το σιρόπι δεν κρυσταλλώνει) ή μαννιτόλη. Μπορεί να υπάρχουν και μικρές ποσότητες από γλυκικές με $n \leq 4$. Οι γλυκικές είναι ενώσεις με συντακτικό τύπο $CH_2OH-(CHOH)_n-CH_2OH$, όπου «n» θετικός ακέραιος.

Einescs

270-337-8

Δοκιμασία

Ελάχιστη περιεκτικότητα σε ολικά στερεά 69% και σε D-σορβιτόλη 50% επί ξηρού.

Περιγραφή

Διαυγές, άχρωμο υδατικό διάλυμα με γλυκιά γεύση.

Ταυτοποίηση

Α. Διαλυτότητα

Αναμείξιμο με νερό, με γλυκερίνη και με προπανοδιόλη 1,2

B. Μονοβενζυλιδε-νοπαράγωγο της σορβιτόλης	Σε 5 g του δείγματος, προστίθεται 7 ml μεθανόλης, 1 ml βενζαλδεύδης και 1 ml υδροχλωρικού οξέος. Αναμειγνύονται και αναταράσσονται σε μηχανικό αναδευτήρα μέχρι να εμφανιστούν κρύσταλλοι. Ακολουθεί διήθηση με τη βοήθεια αναρρόφησης και στη συνέχεια οι κρύσταλλοι διαλύονται σε 20 ml ζέοντος ύδατος που περιέχει 1 g όξινου ανθρακικού νατρίου και ακολουθεί διήθηση ενώ το διάλυμα είναι ακόμη ζεστό. Το διήθημα ψύχεται, διηθείται με αναρρόφηση, πλένεται με 5 ml μείγματος μεθανόλης-νερού (1:2) και ξηραίνεται στον αέρα. Οι λαμβανόμενοι κρύσταλλοι τήκονται μεταξύ 173°C και 179°C.
Καθαρότητα	
Περιεκτικότητα σε νερό	Το ανώτερο 31% (μέθοδος Karl Fischer)
Θειική τέφρα	Το ανώτερο 0,1% επί ξηρού βάρους
Ανάγοντα σάκχαρα	Το ανώτερο 0,3% εκφρασμένα σε γλυκόζη επί ξηρού βάρους
Χλωριούχα	Το ανώτερο 50 mg/kg επί ξηρού βάρους
Θειικά	Το ανώτερο 100 mg/kg επί ξηρού βάρους
Νικέλιο	Το ανώτερο 2 mg/kg επί ξηρού βάρους
Αρσενικό	Το ανώτερο 3 mg/kg επί ξηρού βάρους
Μόλυβδος	Το ανώτερο 1 mg/kg επί ξηρού βάρους
Βαρέα μέταλλα	Το ανώτερο 10 mg/kg εκφρασμένα σε Pb επί ξηρού βάρους
E 421 MANNITOLH	
I. Μαννιτόλη	
Συνώνυμα	D-μαννιτόλη
Ορισμός	Παρασκευάζεται με καταλυτική υδρογόνωση διαλυμάτων υδρογονανθράκων που περιέχουν γλυκόζη ή/και φρουκτόζη
Χημική ονομασία	D-μαννιτόλη
EINECS	200-711-8
Χημικός τύπος	$C_6H_{14}O_6$
Μοριακό βάρος	182,2
Δοκιμασία	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε ολικές γλυκίτρες 96,0% και μέγιστη περιεκτικότητα 102% επί ξηρού Λευκή, άοσμη, κρυσταλλική σκόνη
Περιγραφή	
Ταυτοποίηση	
A. Διαλυτότητα	Διαλυτή στο νερό, πολύ λίγο διαλυτή σε αιθανόλη, πρακτικώς αδιάλυτη σε αιθέρα.
B. Περιοχή τήξεως	Μεταξύ 164 και 169°C
Γ. Χρωματογραφία λεπτής στιβάδας	Ικανοποιεί τη δοκιμή
Δ. Ειδική στροφική ικανότητα	$[\alpha]_D^{20}$: + 23° έως + 25° (βορικό διάλυμα)
E. pH	Μεταξύ 5 και 8 Προστίθεται 0,5 ml κεκορεσμένου διαλύματος χλωριούχου καλίου σε 10 ml διαλύματος 10% βάρος κατ'όγκο και στη συνέχεια μετράται το pH.
Καθαρότητα	
Απώλεια κατά την ξήρανση	Το ανώτερο 0,3% (105°C, 4 ώρες)
Ανάγοντα σάκχαρα	Το ανώτερο 3,3% (εκφρασμένα σε γλυκόζη)
Ολικά σάκχαρα	Το ανώτερο 1% (εκφρασμένα σε γλυκόζη)
Θειική τέφρα	Το ανώτερο 0,1%
Χλωριούχα	Το ανώτερο 70 mg/kg
Θειικά	Το ανώτερο 100 mg/kg
Νικέλιο	Το ανώτερο 2 mg/kg
Μόλυβδος	Το ανώτερο 1 mg/kg
II. Μαννιτόλη παρασκευαζόμενη με ζύμωση	
Συνώνυμα	D-μαννιτόλη
Ορισμός	Παρασκευάζεται με ασυνεχή ζύμωση κάτω από αερόβιες συνθήκες με τη χρήση συμβατικού στελέχους του ζυμομύκητα <i>Zygosaccharomyces rouxii</i>

Χημική ονομασία	D-μαννιτόλη
EINECS	200-711-8
Χημικός τύπος	$C_6H_{14}O_6$
Μοριακό βάρος	182,2
Δοκιμασία	Ελάχιστη περιεκτικότητα 99% επί ξηρού
Περιγραφή	Λευκή, άοσμη, κρυσταλλική σκόνη
Ταυτοποίηση	
A. Διαλυτότητα	Διαλυτή στο νερό, πολύ λίγο διαλυτή στην αιθανόλη, πρακτικώς αδιάλυτη σε αιθέρα
B. Περιοχή τήξεως	Μεταξύ 164 και 169°C
Γ. Χρωματογραφία λεπτής στιβάδας.	Ικανοποιεί τη δοκιμή
Δ. Ειδική στροφική ικανότητα	$[\alpha]_D^{20}$: + 23° έως + 25° (βορικό διάλυμα)
E. pH	Μεταξύ 5 και 8 Προστίθεται 0,5 ml κεκορεσμένου διαλύματος χλωριούχου καλίου σε 10 ml διαλύματος 10% βάρος κατ'όγκο και στη συνέχεια μετράται το pH.
Καθαρότητα	
Αραβιτόλη	Το ανώτερο 0,3%
Απώλεια κατά την ξήρανση	Το ανώτερο 0,3% (105°C, 4 ώρες)
Ανάγοντα σάκχαρα	Το ανώτερο 3,3% (εκφρασμένα σε γλυκόζη)
Ολικά σάκχαρα	Το ανώτερο 1% (εκφρασμένα σε γλυκόζη)
Θειϊκή τέφρα	Το ανώτερο 0,1%
Χλωριούχα	Το ανώτερο 70 mg/kg
Θειϊκά	Το ανώτερο 100 mg/kg
Μόλυβδος	Το ανώτερο 1 mg/kg
Αερόβια μεσοφιλικά βακτήρια	Το ανώτερο 10 ³ /g
Κολοβακτηρίδια	Απουσία σε 10 g
Salmonella	Απουσία σε 10 g
E coli	Απουσία σε 10 g
Staphylococcus aureus	Απουσία σε 10 g
Pseudomonas aeruginosa	Απουσία σε 10 g
Μούχλες	Όχι περισσότερες από 100/g
Ζυμομύκητες	Όχι περισσότεροι από 100/g.

E950 ΑΚΕΣΟΥΛΦΑΜΙΚΟ ΚΑΛΙΟ

Συνώνυμα	Ακεσουλφαμικό κάλιο, άλας καλίου του 3,4-διυδρο-6-μεθυλο-1,2,3-οξαθειαζινο-4-ονο-2,2-διοξειδίου
Ορισμός	
Χημική ονομασία	Άλας καλίου του 6-μεθυλο-1,2,3-οξαθειαζινο-(3H)-ονο-2,2-διοξειδίου
EINECS	259-715-3
Χημικός τύπος	$C_4H_4KNO_4S$
Μοριακό βάρος	201,24
Δοκιμασία	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε $C_4H_4KNO_4S$, 99% επί ξηρού
Περιγραφή	Άοσμη, λευκή, κρυσταλλική σκόνη. Περίπου 200 φορές γλυκύτερο από τη σακχαρόζη.
Ταυτοποίηση	
A. Διαλυτότητα	Πολύ ευδιάλυτο στο νερό, πολύ λίγο διαλυτό σε αιθανόλη
B. Απορρόφηση στο υπεριώδες	Μέγιστο απορρόφησης στα 227 ± 2nm για διάλυμα 10 mg σε 1000 ml νερό.
Γ. Θετική δοκιμή για κάλιο	Ικανοποιεί τη δοκιμή (ελέγξτε το λαμβανόμενο κατάλοιπο με ανάφλεξη 2 g του δείγματος).

Δ. Δοκιμή καθίζησης	Προσθέστε λίγες σταγόνες διαλύματος 10% κοβαλτιεξανιτρώδους νατρίου σε διάλυμα που περιέχει 0,2g δείγματος, 2ml οξικού οξέος και 2 ml νερού. Παράγεται κίτρινο ίζημα.
Καθαρότητα	
Απώλεια κατά την ξήρανση	Το ανώτερο 1% (105°C, 2 ώρες)
Οργανικές προσμίξεις	Κανοποιεί τη δοκιμή για 20 mg/kg συστατικών ενεργών στο υπεριώδες
Φθοριούχα	Το ανώτερο 3 mg/kg
Μόλυβδος	Το ανώτερο 1 mg/kg
E 951 - ΑΣΠΑΡΤΑΜΗ	
Συνώνυμα	Ασπαρτυλο-φαινυλαλανινο μεθυλεστέρας
Ορισμός	N-L-α (Ασπαρτυλο-L-φαινυλαλανινο-1-μεθυλεστέρας
Χημική ονομασία	N-μεθυλεστέρας του 3-αμινο-N-(α-καρβομεθοξυ-φαιναιθυλο)-ηλεκτραμικού οξέος.
Einecs	245-261-3
Χημικός τύπος	$C_{14}H_{18}N_2O_5$
Σχετικό μοριακό βάρος	294,31
Δοκιμασία	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε $C_{14}H_{18}N_2O_5$, 98% και μέγιστη 102% επί ξηρού.
Περιγραφή	Λευκή, άοσμη, κρυσταλλική σκόνη με γλυκιά γεύση. Περίπου 200 φορές γλυκύτερη από τη σακχαρόζη.
Ταυτοποίηση	
Διαλυτότητα	Ελαφρώς διαλυτή στο νερό και σε αιθανόλη.
Καθαρότητα	
Απώλεια κατά την ξήρανση	Το ανώτερο 4,5% (105°C, 4 ώρες)
Θεϊκή τέφρα	Το ανώτερο 0,2% επί ξηρού βάρους
PH	Μεταξύ 4,5 και 6,0 (διάλυμα 1 στα 125)
Διαπερατότητα	Η διαπερατότητα διαλύματος 1% σε 2N υδροχλωρικό οξύ, προσδιοριζόμενη σε κυψελίδα 1 cm στα 430 nm με κατάλληλο φασματοφωτόμετρο και με 2N υδροχλωρικό οξύ ως διάλυμα αναφοράς, είναι κατ' ελάχιστο 0,95, ισοδύναμη με απορρόφηση 0,022 περίπου κατ' ανώτατο όριο.
Ειδική στροφική ικανότητα	$[\alpha]_D^{20} = + 14,5\%$ έως $+ 16,5\%$. Προσδιορίζεται σε διάλυμα 4% σε μυρμηγκικό οξύ 15N εντός 30 λεπτών από την παρασκευή του διαλύματος του δείγματος.
Αρσενικό	Το ανώτερο 3 mg/kg επί ξηρού βάρους
Μόλυβδος	Το ανώτερο 1 mg/kg επί ξηρού βάρους
Βαρέα μέταλλα	Το ανώτερο 10 mg/kg εκφρασμένα σε Pb επί ξηρού βάρους
5-βενζυλο-3,6-διοξο-πιπε-ραζινοξικό οξύ	Το ανώτερο 1,5% επί ξηρού βάρους
E 952 - ΚΥΚΛΑΜΙΚΟ ΟΞΥ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΤΑ Na ΚΑΙ Ca ΑΛΑΤΑ ΑΥΤΟΥ	
(I) ΚΥΚΛΑΜΙΚΟ ΟΞΥ	
Συνώνυμα	Κυκλοεξυλοσουλφαμικό οξύ, κυκλαμικά
Ορισμός	Κυκλοεξανοσουλφαμικό οξύ, κυκλοεξυλαμινοσουλφονικό οξύ
Χημική ονομασία	202-898-1
Einecs	$C_6H_{13}NO_3S$
Χημικός τύπος	179,24
Σχετικό μοριακό βάρος	Ελάχιστη περιεκτικότητα 98% και μέγιστη το ισοδύναμο του 102% σε $C_6H_{13}NO_3S$ επί ξηρού
Δοκιμασία	Πρακτικώς άοσμη, λευκή κρυσταλλική σκόνη με γλυκόξινη γεύση. Περίπου 40 φορές γλυκύτερο από τη σακχαρόζη.
Περιγραφή	
Ταυτοποίηση	
A. Διαλυτότητα	Διαλυτό στο νερό και σε αιθανόλη.
B. Δοκιμή καθίζησης	Διάλυμα 2% οξινίζεται με υδροχλωρικό οξύ, προστίθεται 1 ml ενός κατά προσέγγιση γραμμομοριακού υδατικού διαλύματος χλωριούχου βαρίου και εφόσον θολώσει ή σχηματιστεί ίζημα διηθείται. Στο διαυγές διάλυμα προστίθεται 1 ml διαλύματος νιτρώδους νατρίου 10%. Σχηματίζεται λευκό ίζημα.

Καθαρότητα

Απώλεια κατά την ξήρανση	Το ανώτερο 1% (105°C, 1 ώρα)
Σελήνιο	Το ανώτερο 30 mg/kg εκφρασμένα σε Se επί ξηρού βάρους
Μόλυβδος	Το ανώτερο 1 mg/kg επί ξηρού βάρους
Βαρέα μέταλλα	Το ανώτερο 10 mg/kg εκφρασμένα σε Pb επί ξηρού βάρους
Αρσενικό	Το ανώτερο 3 mg/kg επί ξηρού βάρους
Κυκλοεξυλαμίνη	Το ανώτερο 10 mg/kg επί ξηρού βάρους
Δικυκλοεξυλαμίνη	Το ανώτερο 1 mg/kg επί ξηρού βάρους
Ανιλίνη	Το ανώτερο 1 mg/kg επί ξηρού βάρους

(II) ΚΥΚΛΑΜΙΚΟ ΝΑΤΡΙΟ**Συνώνυμα**

Κυκλαμικά, άλας νατρίου του κυκλαμικού οξέος

Ορισμός

Χημική ονομασία
E193
Χημικός τύπος
Σχετικό μοριακό βάρος

Κυκλοεξανοσουλφαμικό νάτριο, κυκλοεξυλοσουλφαμικό νάτριο
205-348-9
 $C_6H_{12}NNaO_3S$ και η διένυδρη μορφή $C_6H_{12}NNaO_3S \cdot 2H_2O$
201,22 για την άνυδρη μορφή.
237,22 για την ένυδρη μορφή.

Δοκιμασία
98% κατ' ελάχιστο όριο και 102% κατ' ανώτατο όριο επί ξηρού
Για τη διένυδρη μορφή: 84% κατ' ελάχιστο όριο επί ξηρού
Λευκοί, άοσμοι κρύσταλλοι ή κρυσταλλική σκόνη. Περίπου 30 φορές γλυκύτερο από τη σακχαρόζη.

Περιγραφή

Διαλυτό στο νερό, πρακτικώς αδιάλυτο σε αιθανόλη.

Ταυτοποίηση

Διαλυτότητα

Καθαρότητα

Απώλεια κατά την ξήρανση	Το ανώτερο 1% (105°C, 1 ώρα)
Σελήνιο	Για τη διένυδρη μορφή, το ανώτερο 15,2% (105°C, 2 ώρες)
Αρσενικό	Το ανώτερο 30 mg/kg εκφρασμένα σε Se επί ξηρού βάρους
Μόλυβδος	Το ανώτερο 3 mg/kg επί ξηρού βάρους
Βαρέα μέταλλα	Το ανώτερο 1 mg/kg επί ξηρού βάρους
Κυκλοεξυλαμίνη	Το ανώτερο 10 mg/kg εκφρασμένα σε Pb επί ξηρού βάρους
Δικυκλοεξυλαμίνη	Το ανώτερο 10 mg/kg επί ξηρού βάρους
Ανιλίνη	Το ανώτερο 1 mg/kg επί ξηρού βάρους

(III) ΚΥΚΛΑΜΙΚΟ ΑΣΒΕΣΤΙΟ**Συνώνυμα**

Κυκλαμικά, άλας ασβεστίου του κυκλαμικού οξέος

Ορισμός

Χημική ονομασία
E193
Χημικός τύπος
Σχετικό μοριακό βάρος

Κυκλοεξανοσουλφαμικό ασβέστιο, κυκλοεξυλοσουλφαμικό ασβέστιο
205-349-4
 $C_{12}H_{24}CaN_2O_6S_2 \cdot 2H_2O$
432,57

Δοκιμασία
Το ελάχιστο 98% και το ανώτερο 101% επί ξηρού
Λευκοί, άχρωμοι κρύσταλλοι ή κρυσταλλική σκόνη. Περίπου 30 φορές γλυκύτερο από τη σακχαρόζη.

Περιγραφή

Διαλυτό στο νερό, πρακτικώς αδιάλυτο σε αιθανόλη.

Ταυτοποίηση

Διαλυτότητα

Καθαρότητα

Απώλεια κατά την ξήρανση	Το ανώτερο 1% (105°C, 1 ώρα)
Σελήνιο	Για τη διένυδρη μορφή, το ανώτερο 8,5% (140°C, 4 ώρες)
Αρσενικό	Το ανώτερο 30 mg/kg εκφρασμένα σε Se επί ξηρού βάρους
Μόλυβδος	Το ανώτερο 3 mg/kg επί ξηρού βάρους
Βαρέα μέταλλα	Το ανώτερο 1 mg/kg επί ξηρού βάρους
Κυκλοεξυλαμίνη	Το ανώτερο 10 mg/kg εκφρασμένα σε Pb επί ξηρού βάρους
Δικυκλοεξυλαμίνη	Το ανώτερο 10 mg/kg επί ξηρού βάρους
Ανιλίνη	Το ανώτερο 1 mg/kg επί ξηρού βάρους

E 953 - ΙΣΟΜΑΛΤ**Συνώνυμα**

Υδρογονωμένη ισομαλτουλόζη, υδρογονωμένη παλατινόζη

Ορισμός

Χημική ονομασία

Η ισομαλτ είναι μείγμα υδρογονωμένων μονο- και δισακχαριτών με βασικά συστατικά τους δισακχαρίτες:

Χημικός τύπος

6-O-α-D-γλυκοπυρανοζυλο-D-σορβιτόλη (1,6 GPS) και διένυδρη 1-O-α-D-γλυκοπυρανοζυλο-D-μαννιτόλη (1,1 - GPM)

Σχετικό μοριακό βάρος

6-O-α-D-γλυκοπυρανοζυλο-D-σορβιτόλη: $C_{12}H_{24}O_{11}$ Διένυδρη 1-O-α-D-γλυκοπυρανοζυλο-D-μαννιτόλη: $C_{12}H_{24}O_{11} \cdot 2H_2O$

Δοκιμασία

6-O-α-D-γλυκοπυρανοζυλο-D-σορβιτόλη: 344,32

Διένυδρη 1-O-α-D-γλυκοπυρανοζυλο-D-μαννιτόλη: 380,32

Περιεκτικότητα σε υδρογονωμένους μονο- και δισακχαρίτες τουλάχιστον 98% και σε μείγμα 6-O-α-D-γλυκοπυρανοζυλο-D-σορβιτόλης και διένυδρης 1-O-α-D-γλυκοπυρανοζυλο-D-μαννιτόλης τουλάχιστον 86%, προσδιοριζόμενη επί ξηράς ουσίας.

Περιγραφή

Άοσμη, λευκή κρυσταλλική μάζα, ελαφρώς υγροσκοπική.

Ταυτοποίηση

Α. Διαλυτότητα

Διαλυτή στο νερό, πολύ λίγο διαλυτή σε αιθανόλη.

Β. Χρωματογραφία λεπτής στιβάδας

Ανάλυση με χρωματογραφία λεπτής στιβάδας με πλάκα επιστρωμένη με silica gel χρωματογραφικής ποιότητας πάχους περίπου 0,2 mm. Οι βασικές κηλίδες στο χρωματογράφημα αντιστοιχούν στις 1,1-GPM και 1,6-GPS.

Καθαρότητα

Υγρασία

Το ανώτερο 7% (μέθοδος Karl Fischer)

Θειική τέφρα

Το ανώτερο 0,05% επί ξηράς ουσίας

D-Μαννιτόλη

Το ανώτερο 3%

D-Σορβιτόλη

Το ανώτερο 6%

Ανάγοντα σάκχαρα

Το ανώτερο 0,3%, εκφραζόμενα σε γλυκόζη επί ξηράς ουσίας.

Νικέλιο

Το ανώτερο 2 mg/kg επί ξηράς ουσίας

Αρσενικό

Το ανώτερο 3 mg/kg επί ξηράς ουσίας

Μόλυβδος

Το ανώτερο 1 mg/kg επί ξηράς ουσίας

Βαρέα μέταλλα (ως Pb)

Το ανώτερο 10 mg/kg επί ξηράς ουσίας

E 954 - ΣΑΚΧΑΡΙΝΗ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΤΑ Na, K και Ca ΑΛΑΤΑ ΑΥΤΗΣ**(I) ΣΑΚΧΑΡΙΝΗ****Ορισμός**

Χημική ονομασία

3-οξο-2,3-διυδροβενζο(d)ισοθειαζολο-1,1-διοξειδίο

E160c

201-321-0

Χημικός τύπος

 $C_7H_5NO_3S$

Σχετικό μοριακό βάρος

183,18

Δοκιμασία

Ελάχιστη περιεκτικότητα σε $C_7H_5NO_3S$ 99% και μέγιστη 101% επί ξηρού.**Περιγραφή**

Λευκοί κρύσταλλοι ή λευκή κρυσταλλική σκόνη, άοσμη ή με ελαφρά αρωματική οσμή και με γλυκιά γεύση ακόμη και σε πολύ αραιά διαλύματα. Περίπου 300 έως 500 φορές γλυκύτερη από τη σακχαρόζη.

Ταυτοποίηση

Διαλυτότητα

Πολύ λίγο διαλυτή στο νερό, διαλυτή σε αλκαλικά διαλύματα, λίγο διαλυτή στην αιθανόλη.

Καθαρότητα

Απώλεια κατά την ξήρανση

Το ανώτερο 1% (105°C, 2 ώρες)

Περιοχή τήξεως

226°C έως 230°C

Θειική τέφρα

Το ανώτερο 0,2% επί ξηρού βάρους

Βενζοϊκό και σαλικυλικό οξύ

Σε 10 ml διαλύματος 1 στα 20, οξινισμένο προηγουμένως με 5 σταγόνες οξικού οξέος προστίθενται 3 σταγόνες ενός κατά προσέγγιση γραμμομοριακού υδατικού διαλύματος χλωριούχου τρισθενούς σιδήρου. Δεν εμφανίζεται ίζημα ή ιώδης χρώση.

ο-Τολουολοσουλφοναμίδιο

Το ανώτερο 10 mg/kg επί ξηρού βάρους

<p>p-Τολουολοσουλφοναμίδιο p-σουλφοναμίδιο του βενζοϊκού οξέος Ευκόλως απανθρακούμενες ουσίες Αρσενικό Σελήνιο Μόλυβδος</p>	<p>Το ανώτερο 10 mg/kg επί ξηρού βάρους Το ανώτερο 25 mg/kg επί ξηρού βάρους Απουσία Το ανώτερο 3 mg/kg επί ξηρού βάρους Το ανώτερο 30 mg/kg επί ξηρού βάρους Το ανώτερο 1 mg/kg επί ξηρού βάρους</p>
(II) ΣΑΚΧΑΡΙΝΙΚΟ ΝΑΤΡΙΟ	
Συνώνυμα	Σακχαρίνη, άλας νατρίου της σακχαρίνης
Ορισμός	ο-Βενζοσουλφιμιδικό νάτριο, άλας νατρίου της 2,3-διυδρο-3-οξοβενζισοσουλφοναζόλης, διένυδρο άλας νατρίου του 1,2-βενζισοθειαζολιν-3-ονο-1,1-διοξειδίου
Χημική ονομασία	204-886-1
Einecs	C ₇ H ₄ NNaO ₃ S·2H ₂ O
Χημικός τύπος	241,19
Σχετικό μοριακό βάρος	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε C ₇ H ₄ NNaO ₃ S 99% και μέγιστη 101% επί ξηρού
Δοκιμασία	Λευκοί κρύσταλλοι ή λευκή κρυσταλλική εξανθούσα σκόνη, άοσμη ή με ελαφρά οσμή και με εντόνως γλυκιά γεύση, ακόμη και σε πολύ αραιά διαλύματα. Περίπου 300 έως 500 φορές γλυκύτερο από τη σακχαρόζη σε αραιά διαλύματα.
Περιγραφή	
Ταυτοποίηση	
Διαλυτότητα	Εύκολα διαλυτό στο νερό, λίγο διαλυτό σε αιθανόλη.
Καθαρότητα	
Απώλεια κατά την ξήρανση	Το ανώτερο 15% (120°C, 4 ώρες)
Βενζοϊκό και σαλικυλικό οξύ	Σε 10 ml διαλύματος 1 προς 20, οξινισμένο προηγουμένως με 5 σταγόνες οξικού οξέος, προστίθενται 3 σταγόνες ενός κατά προσέγγιση γραμμομοριακού υδατικού διαλύματος χλωριούχου τρισθενούς σιδήρου. Δεν εμφανίζεται ίζημα ή ιώδης χρώση.
ο-Τολουολοσουλφοναμίδιο	Το ανώτερο 10 mg/kg επί ξηρού βάρους
p-Τολουολοσουλφοναμίδιο	Το ανώτερο 10 mg/kg επί ξηρού βάρους
p-σουλφοναμίδιο του βενζοϊκού οξέος	Το ανώτερο 25 mg/kg επί ξηρού βάρους
Ευκόλως απανθρακούμενες ουσίες	Απουσία
Αρσενικό	Το ανώτερο 3 mg/kg επί ξηρού βάρους
Σελήνιο	Το ανώτερο 30 mg/kg επί ξηρού βάρους
Μόλυβδος	Το ανώτερο 1 mg/kg επί ξηρού βάρους
(III) ΣΑΚΧΑΡΙΝΙΚΟ ΑΣΒΕΣΤΙΟ	
Συνώνυμα	Σακχαρίνη, άλας ασβεστίου της σακχαρίνης
Ορισμός	ο-Βενζοσουλφιμιδικό ασβέστιο, άλας ασβεστίου της 2,3-διυδρο-3-οξοβενζισοσουλφοναζόλης, ένυδρο (2:7) άλας ασβεστίου του 1,2-βενζισοθειαζολιν-3-ονο-1,1-διοξειδίου
Χημική ονομασία	229-349-9
Einecs	C ₁₄ H ₈ CaN ₂ O ₆ S ₂ ·3½H ₂ O
Χημικός τύπος	467,48
Σχετικό μοριακό βάρος	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε C ₁₄ H ₈ CaN ₂ O ₆ S ₂ 95% επί ξηρού
Δοκιμασία	Λευκοί κρύσταλλοι ή λευκή κρυσταλλική σκόνη, άοσμη ή με ελαφρά οσμή και με εντόνως γλυκιά γεύση, ακόμη και σε πολύ αραιά διαλύματα. Περίπου 300 έως 500 φορές γλυκύτερο από τη σακχαρόζη σε αραιά διαλύματα.
Περιγραφή	
Ταυτοποίηση	
Διαλυτότητα	Εύκολα διαλυτό στο νερό, διαλυτό σε αιθανόλη.

Καθαρότητα

Απώλεια κατά την ξήρανση
Βενζοϊκό και σαλικυλικό
οξύ

Το ανώτερο 13,5% (120°C, 4 ώρες)
Σε 10 ml διαλύματος 1 προς 20, οξινισμένο προηγουμένως με 5 σταγόνες οξικού οξέος, προστίθενται 3 σταγόνες ενός κατά προσέγγιση γραμμομοριακού υδατικού διαλύματος χλωριούχου τρισθενούς σιδήρου. Δεν εμφανίζεται ίζημα ή ιώδης χρώση.

ο-Τολουολοσουλφοναμίδιο
ρ-Τολουολοσουλφοναμίδιο
ρ-σουλφοναμίδιο του βενζοϊκού οξέος
Ευκόλως απανθρακούμενες ουσίες
Αρσενικό
Σελήνιο
Μόλυβδος

Το ανώτερο 10 mg/kg επί ξηρού βάρους
Το ανώτερο 10 mg/kg επί ξηρού βάρους
Το ανώτερο 25 mg/kg επί ξηρού βάρους

Απουσία

Το ανώτερο 3 mg/kg επί ξηρού βάρους
Το ανώτερο 30 mg/kg επί ξηρού βάρους
Το ανώτερο 1 mg/kg επί ξηρού βάρους

(IV) ΣΑΚΧΑΡΙΝΙΚΟ ΚΑΛΙΟ**Συνώνυμα**

Σακχαρίνη, άλας καλίου της σακχαρίνης

Ορισμός

Χημική ονομασία

ο-Βενζοσουλφιμιδικό κάλιο, άλας καλίου της 2,3-διυδρο-3-οξοβενζισο-σουλφοναζόλης, μονοένυδρο άλας καλίου του 1,2-βενζισοθειαζολιν-3-ονο-1,1-διοξειδίου

Einecs

Χημικός τύπος

$C_7H_4KNO_3S.H_2O$
239,77

Σχετικό μοριακό βάρος

Δοκιμασία

Ελάχιστη περιεκτικότητα σε $C_7H_4KNO_3S$ 99%, και μέγιστη 101% επί ξηρού
Λευκοί κρύσταλλοι ή λευκή κρυσταλλική σκόνη, άοσμη ή με ελαφρά οσμή και με εντόνως γλυκιά γεύση, ακόμη και σε πολύ αραιά διαλύματα. Περίπου 300 έως 500 φορές γλυκύτερο από τη σακχαρόζη.

Περιγραφή**Ταυτοποίηση**

Διαλυτότητα

Εύκολα διαλυτό στο νερό, ελάχιστα διαλυτό στην αιθανόλη.

Καθαρότητα

Απώλεια κατά την ξήρανση
Βενζοϊκό και σαλικυλικό
οξύ

Το ανώτερο 8% (120°C, 4 ώρες)
Σε 10 ml διαλύματος 1 προς 20, οξινισμένο προηγουμένως με 5 σταγόνες οξικού οξέος, προστίθενται 3 σταγόνες ενός κατά προσέγγιση γραμμομοριακού υδατικού διαλύματος χλωριούχου τρισθενούς σιδήρου. Δεν εμφανίζεται ίζημα ή ιώδης χρώση.

ο-Τολουολοσουλφοναμίδιο
ρ-Τολουολοσουλφοναμίδιο
ρ-σουλφοναμίδιο του βενζοϊκού οξέος
Ευκόλως απανθρακούμενες ουσίες
Αρσενικό
Σελήνιο
Μόλυβδος

Το ανώτερο 10 mg/kg επί ξηρού βάρους
Το ανώτερο 10 mg/kg επί ξηρού βάρους
Το ανώτερο 25 mg/kg επί ξηρού βάρους

Απουσία

Το ανώτερο 3 mg/kg επί ξηρού βάρους
Το ανώτερο 30 mg/kg επί ξηρού βάρους
Το ανώτερο 1 mg/kg επί ξηρού βάρους

E955 ΣΟΥΚΡΑΛΟΖΗ**Συνώνυμα**

4,1',6'-τριχλωρογαλακτοσουκρόζη

Ορισμός

Χημική ονομασία

1,6-διχλωρο-1,6-διδεοξυ-β-D-φρουκτοφουρανοζυλο-4-χλωρο-4-δεοξυ-α-D-γαλακτο-πυρανοζίτης

EINECS

259-952-2

Χημικός τύπος

$C_{12}H_{19}Cl_3O_8$

Μοριακό βάρος	397,64
Δοκιμασία	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε $C_{12}H_{19}Cl_3O_8$ 98 % και μέγιστη 102 %, επί ξηρού
Περιγραφή	Λευκή έως υπόλευκη, σχεδόν άοσμη κρυσταλλική σκόνη.
Ταυτοποίηση	
A. Διαλυτότητα	Ευδιάλυτη στο νερό, τη μεθανόλη και την αιθανόλη. Ελαφρώς διαλυτή στον οξικό αιθυλεστέρα.
B. Υπέρυθρη απορρόφηση	Το φάσμα υπέρυθρου της διασποράς του δείγματος σε βρωμιούχο κάλιο δείχνει σχετικά μέγιστα σε παρόμοιους κυματαριθμούς με εκείνα του φάσματος αναφοράς που λαμβάνεται με τη χρήση ενός προτύπου αναφοράς της σουκραλόζης.
Γ. Χρωματογραφία λεπτής στιβάδας	Η κύρια κηλίδα στο διάλυμα δοκιμής έχει την ίδια τιμή Rf με εκείνη της κύριας κηλίδας του πρότυπου διαλύματος Α που χρησιμοποιείται ως αναφορά στη δοκιμή για άλλους χλωριωμένους δισακχαρίτες. Αυτό το πρότυπο διάλυμα παράγεται διαλύοντας 1,0 gr προτύπου αναφοράς της σουκραλόζης σε 10 ml μεθανόλης.
Δ. Ειδική στροφική ικανότητα	$[\alpha]_D^{20} = + 84,0^\circ$ έως $+ 87,5^\circ$ υπολογιζόμενη επί ξηρού (διάλυμα 10 % βάρος κατά όγκο)
Καθαρότητα	
Περιεκτικότητα σε νερό	Το ανώτερο 2,0 % (μέθοδος Karl Fischer)
Θεϊκή τέφρα	Το ανώτερο 0,7 %
Άλλοι χλωριωμένοι δισακχαρίτες	Το ανώτερο 0,5 %
Χλωριωμένοι μονοσακχαρίτες	Το ανώτερο 0,1 %
Οξείδιο τριφαινυλοφωσφίνης	Το ανώτερο 150 mg/kg
Μεθανόλη	Το ανώτερο 0,1 %
Μόλυβδος	Το ανώτερο 1 mg/kg
E 957 - ΘΑΥΜΑΤΙΝΗ	
Συνώνυμα	
Ορισμός	
Χημική ονομασία	Η θαυματίνη λαμβάνεται με υδατική εκχύλιση (pH 2,5-4,0) των επισπέρμων του καρπού του φυσικού στελέχους του <i>Thaumatococcus daniellii</i> (Benth) και αποτελείται ουσιαστικά από τις πρωτεΐνες θαυματίνη I και θαυματίνη II μαζί με μικρότερες ποσότητες συστατικών του φυτού που προέρχονται από την πρώτη ύλη.
Einecs	258-822-2
Χημικός τύπος	Πολυπεπτίδιο από 207 αμινοξέα
Σχετικό μοριακό βάρος	Θαυματίνη I 22209 Θαυματίνη II 22293
Δοκιμασία	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε άζωτο 16% επί ξηρού, ισοδύναμη με ελάχιστη περιεκτικότητα σε πρωτεΐνες 94% (Nx5,8)
Περιγραφή	Άοσμη σκόνη με κρεμ χρώμα και με έντονα γλυκιά γεύση. Περίπου 2.000 έως 3.000 φορές γλυκύτερη από τη σακχαρόζη.
Ταυτοποίηση	
Διαλυτότητα	Ευδιάλυτη στο νερό, αδιάλυτη σε ακετόνη.

Καθαρότητα	
Απώλεια κατά την ξήρανση	Το ανώτερο 9% (105°C μέχρι σταθερού βάρους)
Υδατάνθρακες	Το ανώτερο 3% επί ξηρού βάρους
Θειική τέφρα	Το ανώτερο 2% επί ξηρού βάρους
Αργίλιο	Το ανώτερο 100 mg/kg επί ξηρού βάρους
Αρσενικό	Το ανώτερο 3 mg/kg επί ξηρού βάρους
Μόλυβδος	Το ανώτερο 3 mg/kg επί ξηρού βάρους
Μικροβιολογικά κριτήρια	Ολικός αριθμός αεροβίων μικροβίων μέγιστο 1.000 /g Escherichia Coli: απουσία στο 1 g

E 959 - ΝΕΟΕΣΠΕΡΙΔΙΝΟ ΔΙΥΔΡΟΧΑΛΚΟΝΗ

Συνώνυμα	Νεοεσπεριδινοδιυδροχαλκόνη, NHDC, εσπερετίνη, διυδροχαλκον-4'-β-νεοεσπεριδοσίδη, νεοεσπεριδίνη DC
Ορισμός	
Χημική ονομασία	2-O-α-L-ραμνοπυρανοζυλ-4-β-D-πυρανοζυλ-εσπερετίνη διυδροχαλκόνη· λαμβάνεται με καταλυτική υδρογόνωση της νεοεσπεριδίνης
Einecs	243-978-6
Χημικός τύπος	$C_{28}H_{36}O_{15}$
Σχετικό μοριακό βάρος	612,6
Δοκιμασία	Ελάχιστη περιεκτικότητα 96% επί ξηρού
Περιγραφή	Υπόλευκη, άοσμη, κρυσταλλική σκόνη με χαρακτηριστική εντόνως γλυκιά γεύση. Περίπου 1.000 έως 1.800 φορές γλυκύτερο από τη σακχαρόζη.
Ταυτοποίηση	
A. Διαλυτότητα	Εύκολα διαλυτή σε ζεστό νερό, ελάχιστα διαλυτή σε κρύο νερό, και πρακτικά αδιάλυτη σε αιθέρα και βενζόλιο.
B. Μέγιστη απορρόφηση στο υπεριώδες	282-283 nm για διάλυμα 2 mg σε 100 ml μεθανόλης
Γ. Δοκιμασία Neu	Διαλύονται περίπου 10 mg νεοεσπεριδίνης DC σε 1 ml μεθανόλης και προστίθεται 1 ml μεθανολικού διαλύματος βορικού 2-αμιναιθυλοδιφαινυλίου. Εμφανίζεται έντονη κίτρινη χρώση.
Καθαρότητα	
Απώλεια κατά την ξήρανση	Το ανώτερο 11% (105°C, 3 ώρες)
Θειική τέφρα	Το ανώτερο 0,2% επί ξηρού βάρους
Αρσενικό	Το ανώτερο 3 mg/kg επί ξηρού βάρους
Μόλυβδος	Το ανώτερο 2 mg/kg επί ξηρού βάρους
Βαρέα μέταλλα	Το ανώτερο 10 mg/kg εκφρασμένα σε Pb επί ξηρού βάρους

E962 ΑΛΑΣ ΑΣΠΑΡΤΑΜΗΣ- ΑΚΕΤΟΣΟΥΛΦΑΜΗΣ

Συνώνυμα	Ασπαρτάμη- ακεσουλφάμη. Άλας ασπαρτάμης- ακεσουλφάμης
Ορισμός	Το άλας παρασκευάζεται με τη θέρμανση ενός διαλύματος 2 προς 1 περίπου (βάρος/βάρος) ασπαρτάμης και του μετά καλίου άλατος της ακεσουλφάμης με όξινο pH μέχρι να σχηματιστεί κρυστάλλωση. Το κάλιο και η υγρασία εκδιώκονται. Το προϊόν είναι πιο σταθερό από την ασπαρτάμη μόνη της.
Χημική ονομασία	Άλας του 6-μεθυλ-1,2,3-οξαθειαζιν-4(3H)-ονο-2,2-διοξειδίου του L-φαινυλαλανυλ-2-μεθυλ-L -α-ασπαρτικού οξέος.
Χημικός τύπος	$C_{18}H_{23}O_9N_3S$
Μοριακό βάρος	457,46
Δοκιμασία	63,0 % έως 66,0 % ασπαρτάμη (επί ξηρού) και 34,0 % έως 37,0 % ακεσουλφάμη (όξινη μορφή επί ξηρού)
Περιγραφή	Λευκή, άοσμη, κρυσταλλική σκόνη.

Ταυτοποίηση	
A. Διαλυτότητα	Λίγο διαλυτό στο νερό, πολύ λίγο διαλυτό στην αιθανόλη.
B. Διαπερατότητα	Η διαπερατότητα διαλύματος 1 % σε νερό, προσδιοριζόμενη σε κυψελίδα 1 cm στα 430 nm με κατάλληλο φασματοφωτόμετρο με νερό ως διάλυμα αναφοράς, είναι κατ' ελάχιστο 0,95, ισοδύναμη με απορρόφηση 0,022 περίπου κατ' ανώτατο όριο.
Γ. Ειδική στροφική ικανότητα	$[\alpha]_D^{20}$: + 14,5° έως + 16,5° Προσδιορίζεται σε συγκέντρωση 6,2 g σε 100 ml μυρμηκικού οξέος (15N) εντός 30 λεπτών από την παρασκευή του διαλύματος. Η υπολογιζόμενη ειδική στροφική ικανότητα διαιρείται διά 0,646 για να διορθωθεί ως προς την περιεκτικότητα σε ασπαρτάμη του άλατος ασπαρτάμης-ακεσουλφάμης
Καθαρότητα	
Απώλεια κατά την ξήρανση	Το ανώτερο 0,5 % (105 °C, 4 ώρες)
5 -βενζυλο- 3,6 -διοξο- 2-πιπεραζινοξικό οξύ	Το ανώτερο 0,5 %
Μόλυβδος	Το ανώτερο 1 mg/kg
E 965 (i) - ΜΑΛΤΙΤΟΛΗ	
Συνώνυμα	D-μαλτιτόλη, υδρογονωμένη μαλτόζη
Ορισμός	
Χημική ονομασία	(α)-D-γλυκοπυρανοζυλο-1,4-D-γλυκιτόλη
Einecs	209-567-0
Χημικός τύπος	$C_{12}H_{24}O_{11}$
Σχετικό μοριακό βάρος	344,31
Δοκιμασία	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε D-μαλτιτόλη $C_{12}H_{24}O_{11}$, 98% επί ξηρού. Λευκή κρυσταλλική σκόνη με γλυκιά γεύση.
Περιγραφή	
Ταυτοποίηση	
A. Διαλυτότητα	Ευδιάλυτη στο νερό, ελαφρώς διαλυτή σε αιθανόλη.
B. Περιοχή τήξεως	148°C-151°C
Γ. Ειδική στροφική ικανότητα	$[\alpha]_D^{20}$ = + 105,5° έως + 108,5° (διάλυμα 5% βάρος κατά όγκο.)
Καθαρότητα	
Περιεκτικότητα σε νερό	Το ανώτερο 1% (μέθοδος Karl Fischer)
Θειική τέφρα	Το ανώτερο 0,1% επί ξηρού βάρους
Ανάγοντα σάκχαρα	Το ανώτερο 0,1% εκφρασμένα σε γλυκόζη επί ξηρού βάρους
Χλωριούχα	Το ανώτερο 50 mg/kg επί ξηρού βάρους
Θειικά	Το ανώτερο 100 mg/kg επί ξηρού βάρους
Νικέλιο	Το ανώτερο 2 mg/kg επί ξηρού βάρους
Αρσενικό	Το ανώτερο 3 mg/kg επί ξηρού βάρους
Μόλυβδος	Το ανώτερο 1 mg/kg επί ξηρού βάρους
E 965 (ii) - ΣΙΡΟΠΙ ΜΑΛΤΙΤΟΛΗΣ	
Συνώνυμα	Υδρογονωμένο σιρόπι γλυκόζης υψηλής περιεκτικότητας σε μαλτόζη, υδρογονωμένο σιρόπι γλυκόζης
Ορισμός	Μείγμα αποτελούμενο κυρίως από μαλτιτόλη με σορβιτόλη και υδρογονωμένους ολιγο- και πολυσακχαρίτες. Παρασκευάζεται με καταλυτική υδρογόνωση σιροπιού γλυκόζης υψηλής περιεκτικότητας σε μαλτόζη ή με υδρογόνωση των επιμέρους συστατικών του και ανάμειξη. Το προϊόν διατίθεται στο εμπόριο τόσο υπό μορφή σιροπιού όσο και ως στερεό προϊόν.
Δοκιμασία	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε ολικούς υδρογονωμένους σακχαρίτες 99% επί ξηρού και ελάχιστη περιεκτικότητα σε μαλτιτόλη 50% επί ξηρού.

Περιγραφή	Άχρωμα και άοσμα, διαυγή ιξώδη υγρά ή λευκές κρυσταλλικές μάζες.
Ταυτοποίηση	
A. Διαλυτότητα	Ευδιάλυτο στο νερό, ελαφρώς διαλυτό σε αιθανόλη.
B. Χρωματογραφία λεπτής στοιβάδας	Ικανοποιεί τη δοκιμή
Καθαρότητα	
Περιεκτικότητα σε νερό	Το ανώτερο 31% (μέθοδος Karl Fischer)
Ανάγοντα σάκχαρα	Το ανώτερο 0,3% (εκφρασμένα σε γλυκόζη)
Θειική τέφρα	Το ανώτερο 0,1%
Χλωριούχα	Το ανώτερο 50 mg/kg
Θειικά	Το ανώτερο 100 mg/kg
Νικέλιο	Το ανώτερο 2 mg/kg
Μόλυβδος	Το ανώτερο 1 mg/kg
E 966 - ΛΑΚΤΙΤΟΛΗ	
Συνώνυμα	Λακτίτης, λακτοζιτόλη, λακτοβιοσίτης
Ορισμός	
Χημική ονομασία	4-O-β-D-γαλακτοπυρανοζυλο-D-γλυκιτόλη
Einecs	209-566-5
Χημικός τύπος	$C_{12}H_{24}O_{11}$
Σχετικό μοριακό βάρος	344,32
Δοκιμασία	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε λακτιτόλη, 95% επί ξηρού βάρους.
Περιγραφή	Κρυσταλλικές σκόνες ή άχρωμα διαλύματα με γλυκιά γεύση. Οι κρυσταλλικές σκόνες ευρίσκονται σε άνυδρη, μονένυδρη και διένυδρη μορφή.
Ταυτοποίηση	
A. Διαλυτότητα	Ευδιάλυτη στο νερό
B. Ειδική στροφική ικανότητα	$[\alpha]_D^{20} = +13^\circ$ έως $+16^\circ$ υπολογιζόμενη επί ξηρού (υδατικό διάλυμα 10% βάρος κατά όγκο)
Καθαρότητα	
Περιεκτικότητα σε νερό	Κρυσταλλικά προϊόντα το ανώτερο 10,5% (μέθοδος Karl Fischer)
Άλλες πολυόλες	Το ανώτερο 2,5% επί ξηρού βάρους
Ανάγοντα σάκχαρα	Το ανώτερο 0,2% εκφρασμένα σε γλυκόζη επί ξηρού βάρους
Χλωριούχα	Το ανώτερο 100 mg/kg επί ξηρού βάρους
Θειικά	Το ανώτερο 200 mg/kg επί ξηρού βάρους
Θειική τέφρα	Το ανώτερο 0,1% επί ξηρού βάρους
Νικέλιο	Το ανώτερο 2 mg/kg επί ξηρού βάρους
Αρσενικό	Το ανώτερο 3 mg/kg επί ξηρού βάρους
Μόλυβδος	Το ανώτερο 1 mg/kg επί ξηρού βάρους
E 967 - ΞΥΛΙΤΟΛΗ	
Συνώνυμα	Ξυλιτόλη, ξυλίτης
Ορισμός	
Χημική ονομασία	D-ξυλιτόλη
Einecs	201-788-0
Χημικός τύπος	$C_5H_{12}O_5$
Σχετικό μοριακό βάρος	152,15
Δοκιμασία	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε ξυλιτόλη, 98,5% επί ξηρού.
Περιγραφή	Λευκή, κρυσταλλική σκόνη, πρακτικώς άοσμη με πολύ γλυκιά γεύση.
Ταυτοποίηση	
A. Διαλυτότητα	Ευδιάλυτη στο νερό, ελάχιστα διαλυτή σε αιθανόλη.
B. Περιοχή τήξεως	Μεταξύ 92°C-96°C
Γ. pH	5-7 (υδατικό διάλυμα 10% κ.β.)
Καθαρότητα	
Απώλεια κατά την ξήρανση	Το ανώτερο 0,5% (ξηραίνεται 0,5 g δείγματος εν κενώ υπεράνω φωσφόρου στους 60°C επί 4 ώρες)
Θειική τέφρα	Το ανώτερο 0,1% επί ξηρού βάρους

Ανάγοντα σάκχαρα	Το ανώτερο 0,2% εκφρασμένα σε γλυκόζη επί ξηρού βάρους
Άλλες πολυδριικές αλκο- όλες	Το ανώτερο 1% επί ξηρού βάρους
Νικέλιο	Το ανώτερο 2 mg/kg επί ξηρού βάρους
Αρσενικό	Το ανώτερο 3 mg/kg επί ξηρού βάρους
Μόλυβδος	Το ανώτερο 1 mg/kg επί ξηρού βάρους
Βαρέα μέταλλα	Το ανώτερο 10 mg/kg εκφρασμένα σε Pb επί ξηρού βάρους
Χλωριούχα	Το ανώτερο 100 mg/kg επί ξηρού βάρους
Θειικά	Το ανώτερο 200 mg/kg επί ξηρού βάρους

E 968 - ΕΡΥΘΡΙΤΟΛΗ**Συνώνυμα****Ορισμός**

Μεσο-ερυθρίτολη, Τετραύδροξυβουτάνιο, Ερυθρίτης
Λαμβάνεται με ζύμωση πηγής υδατανθράκων με τη βοήθεια ασφαλών, οσμό-
φιλων ζυμομύκητων, κατάλληλων για τρόφιμα, όπως είναι ο *Moniliella pollinis*
ή ο *Trichosporonoides megachilensis*, και στη συνέχεια με καθαρισμό και ξή-
ραση

Χημική ονομασία

1,2,3,4-Βουτανοτετρόλη

Einecs

205-737-3

Χημικός τύπος

C₄H₁₀O₄

Μοριακό βάρος

122,12

Δοκιμασία

Ελάχιστη περιεκτικότητα 99% μετά την ξήραση

Περιγραφή

Λευκοί, άοσμοι, μη υγροσκοπικοί κρύσταλλοι, ανθεκτικοί στη θερμότητα, με
γλυκύτητα που ανέρχεται περίπου στο 60-80% της γλυκύτητας της σακχα-
ρόζης

Ταυτοποίηση

Α. Διαλυτότητα

Εύκολα διαλυτή στο νερό, ελάχιστα διαλυτή στην αιθανόλη, αδιάλυτη στον
διαιθυλιθέρα

Β. Περιοχή τήξεως

119-123°C

Καθαρότητα

Απώλεια κατά την ξήραση

Το ανώτερο 0,2% (70 °C, έξι ώρες, σε ξηραντήρα κενού)

Θειική τέφρα

Το ανώτερο 0,1%

Ανάγοντα σάκχαρα

Το ανώτερο 0,3%, εκφρασμένα σε D-γλυκόζη

Ριβιτόλη και γλυκερίνη

Το ανώτερο 0,1%

Μόλυβδος

Το ανώτερο 0,5 mg/kg»

Μετά τη δημοσίευση της απόφασης του Α.Χ.Σ. για την ενημέρωση του Παραρτήματος του άρθρου 69 σύμφωνα με την Οδηγία 2008/60/ΕΚ καταργούνται οι αποφάσεις του Ανωτάτου Χημικού Συμβουλίου με τις οποίες έγινε η εναρμόνιση των καταργούμενων οδηγιών:

α/α	Οδηγία	Απόφαση ΑΧΣ/ΦΕΚ
1	Οδηγία 95/31/ΕΚ (ΕΕ L 178 της 28.7.1995)	ΑΧΣ 308/1996, ΦΕΚ 651/Β/30.7.1996
2	Οδηγία 98/66/ΕΚ (ΕΕ L 257 της 19.9.1998)	ΑΧΣ 454/1998, ΦΕΚ 1316/Β/31.12.1998
3	Οδηγία 2000/51/ΕΚ (ΕΕ L 198 της 4.8.2000)	ΑΧΣ 541/2000, ΦΕΚ 1596/Β/29.12.2000
4	Οδηγία 2001/52/ΕΚ (ΕΕ L 190 της 12.7.2001)	ΑΧΣ 67/2002, ΦΕΚ 601/Β/16.5.2002
5	Οδηγία 2004/46/ΕΚ (ΕΕ L 114 της 21.4.2004)	ΑΧΣ 132/2005, ΦΕΚ 916/Β/05.7.2005
3	Οδηγία 2006/128/ΕΚ (ΕΕ L 346 της 9.12.2006)	ΑΧΣ 255/2007, ΦΕΚ 2312/Β/5.12.2007

Ο Πρόεδρος κ.α.α.

Ι. ΧΡΟΝΑΙΟΣ

Η Γραμματέας

Α. ΑΛΙΒΕΡΤΗ

Τα μέλη: Ν. Κασιμάρας, Β. Κασελούρη - Ρηγοπούλου, Δ. Τσίχλης, Δ. Δανιήλ, Ν. Νομικός, Δ. Αντωνόπουλος, Σ. Γωγάκος, Δ. Κεσίσογλου.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 20 Ιουλίου 2009

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ